

Γράφουν ο Γρηγόρης Χρονόπουλος και ο Γιώργος Χατζηβασίλης

ΓΙΑ ΝΑ ΜΗΝ ΞΕΧΝΟΥΝ ΟΙ ΠΑΛΙΟΙ ΚΑΙ ΝΑ ΜΑΘΑΙΝΟΥΝ ΟΙ ΝΕΟΙ...

ΕΝΑΣ ΦΙΛΟΣ ΗΡΘΕ ΑΠΟ ΤΑ ΠΑΛΙΑ ΦΟΡΤΩΜΕΝΟΣ ΜΕ ΩΡΑΙΕΣ ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ

Γιώργο, γεια σου.

Πάλι μου τα μπέρδεψες και δεν κατάλαβες ότι δεν μιλάω για σχολείο "μάθε, παιδί μου γράμματα" μιλάω για το τι είδους γράμματα, την περιορισμένη γνώση, στην εξειδίκευση αναφέρομαι. Που είναι γράμματα, αλλά δεν είναι μόρφωση. Είναι ειδικευση.

Και δεν είναι ποιότητα ζωής και δεν έχει σχέση με αγωγή και συμπεριφορά. Φίλε μου άνθρωποι και ανθρωπάκια υπήρχαν πάντα. Σήμερα ζούμε σε μια κοσμογονική αλλαγή και κείνο πρέπει να δούμε. Βλέπω ότι η μηχανή καπελώνει τον άνθρωπο. Να σου εκφράσω την αντίληψή μου και πέτα τη στα άχρηστα.

Βλέπω ότι στην εποχή μας έχει μαζευτεί πολύ χρήμα και έχει γίνει δύναμη, μεγαλύτερη από ποτέ άλλοτε. Και βλέπω ότι ο μεγάλος αδελφός, που δεν είναι ένας, παίζουν μεγάλα οικονομικά παιχνίδια και κοιτάνε ποιος θα πάρει περισσότερα, ποιος θα υπερικχύσει. Και τα παιχνίδια τους είναι παρτίδα σκάκι στην παγκόσμια σκακιέρα.

Πετρέλαια, παραγωγή όπλων, ορυκτά, βιομηχανίες, μετακινήσεις πληθυσμών...

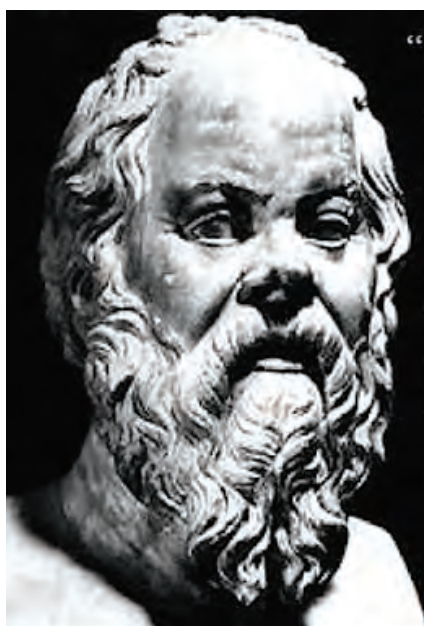
Νομίζεις είναι τυχαία όσα συμβαίνουν; Επηρεάζουν την υπόσταση και τη ζωή των λαών ανάλογα με τα συμφέροντά τους και πουλάνε παραμύθια με μεταξωτές κορδέλες δεμένα. Οι γυναίκες στο μεροκάματο, ισότητα τη διαφημίζουν, μεγάλη ελευθερία. Είναι πολλά τα έξοδα πρέπει να συμβάλει. Δικαιώματα, να τα πούμε έτσι ωραία να γίνουν δεκτά. Και να καταργήσουμε μόδες και στολίδια που ενδιαφέρουν την κάθε γυναίκα για να ασχοληθεί περισσότερο με τη δουλειά. Και φέρνουμε και τη μόδα, τα σπίνια άδεια σαν νοσοκομεία.

Ποιος έχει τα σούπερμαρκετ και τις μεγάλες εταιρίες, που ξεφυτρώνουν σαν μανιτάρια και αγοράζουν και δημόσιες υπηρεσίες;

Το μεταναστευτικό, άλλο δείγμα εκμετάλλευσης. Ποιος έστειλε τόσους μουσουλμάνους στην Ευρώπη; Και γιατί δεν πήγε κανένας στις πλούσιες πετρελαιοπαραγωγικές συγγενικές χώρες; Πώς συνεννοήθηκαν όλοι, τόσοι πολλοί; Και ποιος τους χάλασε τις πατρίδες τους; Και διαφημίζουμε. Τους καπνένους τους πρόσφυγες! Και δώσε λεφτά να τους φροντίσει εσείς. Και πέφτουνε λεφτά για την περίθαλψη που όμως δεν φτάνουν ως τους πρόσφυγες, που οι περισσότεροι δεν είναι πρόσφυγες. Και σπρώχνονται οι νέοι στην ηλεκτρονική ειδικευση με σκοπό το κέρδος.

Εκεί είναι το πρόβλημα, η μονομερής, μάθηση που γίνεται σε βάρος της γενικής μόρφωσης. Παρακλάδι της απληστίας που επιβάλλεται σε όλο τον κόσμο. Γιατί ο νέος δίνεται στην εξειδίκευση και δεν μαθαίνει τίποτα άλλο. Ήταν προ ημερών ένα σημαντικό άρθρο στο Συδνευ Μόρνινγκ Χέραλντ για τους νέους που δεν μπορούν να γράψουν μια απλή έκφραση, ενώ έχουν πανεπιστημιακή μόρφωση. Είναι σοβαρό και γενικό το πρόβλημα. Η τεχνολογία μειώνει και θάλεγα εκμηδενίζει τον άνθρωπο. Η μόρφωση πλαταίνει τους ορίζοντες.

Δεν θα σε κάνει καλό ή κακό, θα καταλάβεις όμως

“Μορφωμένος” άνθρωπος είναι αυτός πού:

- Ελέγχει δυσάρεστες καταστάσεις, αντί να ελέγχεται από αυτές
- Αντιμετωπίζει όλα τα γεγονότα με γενναιότητα και λογική
- Είναι έντιμος σε όλες του τις συνδιαλλαγές
- Αντιμετωπίζει γεγονότα δυσάρεστα και ανθρώπους αντιπαθείς καλοπροαίρετα
- Ελέγχει τις απολαύσεις του
- Δεν ικηθήκε από τις ατυχίες και τις αποτυχίες του
- Τελικά δεν έχει φθαρεί από τις επιτυχίες και την δόξα του

~ Σωκράτης

Σοφά Λόγια

καλύτερα τι είναι το πρόπον. Η ποιότητα ζωής είναι με τι γεμίζεις το μυαλό σου και το χρόνο σου. Είσαι μέσα, λίγο χρόνο τον χρειάζεσαι - μεταξύ μας αυτό -. Ποιότητα ζωής έχει κι ο τεχνίτης αφοσιωμένος στο εργαστήρι του. Μόνο εγώ είμαι άνεργος, δηλαδή δεν έχω ποιότητα ζωής γιατί δεν μπορώ να ασχοληθώ με τον κήπο μου.

Έλα γεια σου και μη με κρίνεις με την αισιόδοξη σου ενατένιση στο αύριο. Ξέρεις, δεν είμαι μεμψιμοιρός κι απαισιόδοξος.

ΑΦΑΙΡΕΣΗ

Το χτες γεματο με στολίδια και τραβάμε Γραμμές και πινελιές, τα σβήνουμε όλα. Άδεια τα σπίνια μας, γραμμές ευθείες, Στα απορρίματα αξίες και φωτογραφίες. Και πένθη και νηστείες και στεφάνια, βαραίνουν τη ζωή μας κι είναι μία. Πού να τους θυμηθείς τόσους προγόνους Και τα στολίδια βγάλαμε απ' τη γλώσσα απλή κι ασήμαντη τη θέλουμε κι εκείνη. Κι η βέρα ακόμα και χαλκας και βάρος Στο ένστικτο εμπόδιο και φρένο. Αφαίρεση, το ένστικτο, το τώρα. Εκείνο μοναχά ας βασιλεύει. Εκείνο κι ο αφέντης, το Συμφέρον.

Ποιο μέλλον πού πάμε, αλήθεια όλοι κέρι-κέρι Στην απλωσιά του κόσμου, σε ποιο μέλλον;

Γρηγόρης

ΑΠΑΝΤΗΣΗ

Γειά σου κι' εσένα Γρηγόρη,

που ούτε μεμψιμοιρο, ούτε απαισιόδοξο σε βλέπω. Απλά, δεν τις καταλαβαίνω, γι' αυτό διαφωνώ με κάποιες απόψεις σου, αλλά πιστεύω πως αυτή η συζήτησή μας ενδιαφέρει πολλούς που μάς διαβάζουν.

Ας πάρουμε τους πρόσφυγες, που λες ότι δεν είναι πρόσφυγες. Να πιστέψω, δηλαδή, ότι εκατομμύρια άνθρωποι έκατσαν και συμφώνησαν να εγκαταλείψουν τα σπίνια τους, τις επιχειρήσεις τους, συγγενείς και φίλους, να κινδυνέψουν αυτοί και τα παι-

διά τους να πνιγούν και να υποφέρουν τις κλωτσιές από συγγαρέζους ρατσιστές. Γιατί; Υποφέρουν όλα αυτά για να μάς κάνουν κακό; Ή μήπως οι άνθρωποι αυτοί αναγκάζονται να αυτοεξοριστούν για να γλιτώσουν από τους βομβαρδισμούς των Αμερικανών, Ρώσων, Ευρωπαίων και Ισραηλιτών;

Ρωτάς ποιος έστειλε τόσους μουσουλμάνους στην Ευρώπη και γιατί δεν πήγε κανένας στις πλούσιες πετρελαιοπαραγωγικές συγγενικές χώρες; Ομως, αυτές οι συγγενικές χώρες φιλοξενούν εκατομμύρια πρόσφυγες Παλαιστίνιους και άλλους, η Τουρκία «φιλοξενεί» δύομισυ εκατομμύρια Σύριους πρόσφυγες και απειλεί να μάς τους στείλει πακέτο.

Ας μιλήσουμε για την γυναίκα, που ασφαλώς πρέπει να συμβάλει με τη δουλειά της για να επιβιώσει μια οικογένεια μεροκαματιάρη ο οποίος έχει να δει αύξηση μισθού τα τελευταία τέσσερα ή πέντε χρόνια. Ή μήπως η Ελληνίδα μετανάστρια δεν βοήθησε την οικογένειά της δουλεύοντας στα εργοστάσια και στα μαγαζιά, να γεννάει και να μεγαλώνει τα παιδιά της και να παίζει αποφασιστικό ρόλο για να μορφωθούν;

Όσον αφορά στα πετρέλαια, παραγωγή όπλων, ορυκτά, βιομηχανίες, μετακινήσεις πληθυσμών, όταν τα γράφω στη στήλη μου, κάποιος με κατηγορούν πως είμαι... κομμουνί! Λες και μόνο οι κομμουνιστές θέλουν μια κοινωνία δίκαιη και έναν κόσμο χωρίς εκμετάλλευση των αδυνάτων, χωρίς τη ληστεία των φυσικών πόρων από φτωχές χώρες και χωρίς πολέμους που δημιουργούν κύματα προσφύγων...

Όσον αφορά στην ποιότητα ζωής, ταπεινή μου γνώμη είναι πως δεν υπάρχει μεζούρα, ούτε κανόνας, γιατί ο καθένας μας τη βλέπει διαφορετικά. Εσύ στενοχωριέσαι επειδή δεν μπορείς να φροντίσεις τον κήπο σου, ο άλλος μπορεί να στενοχωριέται επειδή δεν μπορεί πια να επισκευάζει το σπίνι του, ή να πηγαίνει για ψάρεμα. Εγώ θα στενοχωρηθώ όταν δεν θα μπορώ να κάνω το ετήσιο προσκύνημά μου στην πατρίδα. Καλό είναι να γεμίζεις το μυαλό σου, όπως λές και δεν έχω καμία αντίρρηση γιατί το κάνω κάθε μέρα, αλλά σημαντικό είναι και πώς θα γεμίζουμε τη ζωή μας...